

[Landbrugsministeren.]

I hvert fald har vi i statens jordlovsudvalgs administration, som jeg har kendt til gennem mange år, altid kunnet klare forholdsvist let og smertefrit forhold af den art, der er omhandlet i forkøbsretsbestemmelserne, idet der er givet mulighed for taksation, hvor der ikke er opført værdier i penge. Nu er der ifølge ændringsforslagene 3 muligheder, ikke, som en af ordførerne sagde, kun 2. Foruden de to, han nævnte: at lade være med at sælge og at anvende taksation, er der den tredje og nærliggende mulighed, at man kan sætte værdierne i penge; så er man i hvert fald helt ude over det.

Hvad angår jordlovenes administration, er jeg parat til at drøfte en decentralisering af administrationen. Jeg er slet ikke sikker på, at det vil betyde mindre administration; jeg tror ikke administrationen er mindre i de lande, hvor man har decentralisering, snarere tværtimod, men det er noget, jeg er parat til ganske fordomsfrit at drøfte.

Det ærede medlem hr. Niels Eriksen citerede i denne forbindelse jordlovsudvalgets formand. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at han havde måske gjort jordlovsudvalgets formand en større tjeneste ved at forbigå hans udtalelser i tavshed. De er så overdrevne — det er jeg nødt til at sige her — at de i hvert fald ikke for mig beviser, at der er den overadministration, som formanden giver udtryk for, hvad der i og for sig også bevises af, at han på intet tidspunkt har meddelt mig, at hans synspunkt er dette.

Hvad angår forkøbsretten, vil jeg gerne tilføje, at regeringen er ikke ude efter at regulere, administrere og kontrollere mere end allerhøjest nødvendigt. Administrationen vil blive tilrettelagt så smidigt og praktisk, så lidet generende for erhvervet og for de enkelte landmænd, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Når det ærede medlem hr. Peter Larsen siger, at regeringen er ude efter de hundredtusinder landbrug og landmænd, så er det så langt fra virkeligheden, at et dementi er fuldkommen unødvendigt. Jeg tror også det ærede medlem ved det og inderst inde må give mig ret. Bekymringen for industrien i forbindelse med administrationen af lovene er ganske uden grund. Også dér er det gået

smertefrit hidtil, og efter mit bedste skøn vil det også gøre det i fremtiden, hvilket dog ikke fritager det ærede medlem for bekymring, for jeg har forstået på det ærede medlem, at han har besluttet, at han vil bekymres.

Der er talt om lovforslagenes behandling, og læser man betænkningen, og læser man udtalelser i pressen, får man det indtryk, at næsten det vigtigste ved disse lovforslag er den behandling, de har fået eller ikke har fået.

Man har også talt om tilsidesættelse af landbokommissionen, og det er ganske interessant, at det er de ærede medlemmer fra det konservative folkeparti og fra partiet venstre, der fremsætter disse udtalelser. Se, allerede sidste forår, så vidt jeg husker i april, begyndte landbokommissionen at indhente oplysninger om, hvordan jordlovgivningen var i andre lande, med henblik på tilrettelæggelse af en dansk jordlovgivning. Det skete i et møde. Senere har der været tre møder i underudvalget og to møder i den samlede kommission, hvor man drøftede en skitse, der nærmest er identisk med erhvervslovsforslaget. Det er ganske rigtigt: forkøbsretten var ikke inde i drøftelserne på det tidspunkt. Men jeg husker fra kommissionen — da så vidt jeg husker det ærede medlem hr. H. C. Toft, som også er medlem af kommissionen, har offentliggjort det, røber jeg ingen hemmelighed ved at sige dether — at de politiske repræsentanter i kommissionen for venstre og de konservative erklærede, at de kunne ikke tage standpunkt i kommissionen. Blandt disse politiske repræsentanter er det ærede medlem hr. Niels Eriksen og det ærede medlem hr. H. C. Toft.

Det er også almindeligt bekendt, at når behandlingen blev flyttet fra landbokommissionen over i markedsudvalget, skyldes det et udtrykkeligt ønske, eller skal vi sige krav — jeg ved ikke hvor blidt eller hårdt vi skal sige det — fra venstre og de konservative, og det var jo også i markedsudvalget, venstre og de konservative fremsatte ønske om, at regeringen skulle fremsætte sine lovforslag i folketinget, så kunne de siden behandles.

Jordlovsforslagene har faktisk været under behandling siden sidste forår, først i landbokommissionen, hvor der også er